

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ХАРКІВСЬКА ГУМАНІТАРНО- ПЕДАГОГІЧНА
АКАДЕМІЯ» ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ЖИТОМИРСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА КОМУНАЛЬНИЙ
ЗАКЛАД «УМАНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНО- ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА ЧЕРКАСЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ РАДИ»
УПРАВЛІННЯ ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ
УМАНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНОЇ ТА
ПСИХОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ТА ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ
РАДА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ ТА АСПІРАНТІВ

Матеріали II-ї Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн-
конференції

*«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ТА
ПСИХОЛОГІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ»*

2 березня 2023 рік

Умань, 2023

Головний редактор:

Коляда Наталія Миколаївна - голова організаційного комітету доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Редакційна колегія:

Кравченко Оксана Олексіївна - співголова організаційного комітету, доктор педагогічних наук, професор, декан факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Сафін Олександр Джамільович - доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Албул Ірина Володимирівна - кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Бялик Оксана Василівна - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки та освітнього менеджменту Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Діхтяренко Світлана Юріївна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Матрос Ольга Олександрівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, заступник декана з наукової роботи факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Лисенко Анна Олегівна - голова Наукового товариства студентів та аспірантів факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Рекомендовано до друку вченою радою факультету соціальної та психологічної освіти (протокол № 10 від 23.03.2023 р.)

«Проблеми та перспективи соціальної роботи та психології в умовах війни»: матеріали II-ої Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн- конференції (Умань, 2 березня 2023 рік) / ред. кол.: Коляда Н.М., Кравченко О.О., Албул І.В., Матрос О.О., Лисенко А. О. - Умань: УДПУ, 2023. - 195 с.

До збірника увійшли матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн-конференції «Проблеми та перспективи соціальної роботи та психології в умовах війни», яка відбулася на базі факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини 2 березня 2023 року.

© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2023

ЗМІСТ

Маснюк Д. Ю. ВИКОРИСТАННЯ БАТЬКІВСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ У ПОДОЛАННІ НАСЛІДКІВ ТРАВМУВАННЯ ДИТИНИ	9
Папірна Е. І. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ.....	11
Полторацька О. С. СІОЦІОМЕТРИЯ ЯК ЕМПІРИКО-ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА ПСИХОДРАМИ.....	13
Гушевата М. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
Харкава К. Д. ЕМОЦІЙНИЙ СЕРФІНГ ЯК ТЕХНІКА РЕГУЛЯЦІЇ ІНТЕНСИВНИХ ЕМОЦІЙ ..	17
Гльченко Л. В. ВПЛИВ ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ НА ПРОЯВИ НАСИЛЬСТВА В РОДИНІ.....	18
Скакун В. В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ: ІСТОРИКО-ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	21
Бортовський І. О. СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ОСОБАМИ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВІД БОЙОВИХ ДІЙ.	24
Ритченко В. П., Черниченко О. В. ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	27
Пападопулос А. К. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ З ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ	30
Дубенко А. В. ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ АЛКОГОЛІЗМУ В МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	34
Кондратюк І. С. МОЛОДІЖНЕ БЕЗРОБІТТЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: ЗМІНИ ТА ДІЄВІ ЗАХОДИ...	36
Моргай Л. А., Туркач В. О. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ГРОМАДЯН.....	39

Моргай Л. А. ВИМОГИ ДО ЕТИЧНИХ ЯКОСТЕЙ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА НА ПІДПРИЄМСТВІ	42
Моргай Л. А., Олійник Н. М. СОЦІАЛЬНА РОБОТА ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	45
Моргай Л. А., Ковальчук Я. А. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ЩОДО РОБОТИ З ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ	48
Моргай Л. А., Колосюк А. Р. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	52
Моргай Л. А., Михайлова Л. І. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	54
Моргай Л. А., Дубіна Л. В. ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ	58
Колосінська Н. М. ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	61
Полехіна В. М., Бондар О. В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА З ДЕВІАНТНИМИ ПРОЯВАМИ У ПОВЕДІНЦІ.....	63
Полехіна В. М., Шкарупа А. СОЦІАЛЬНА ПРОФІЛАКТИКА ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ СЕРЕД ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ.....	66
Полехіна В. М., Зосіменко А. СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБСЛУГОВУВАННЯ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ..	68
Гончар А. ІНІЦІАТИВИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА ПРИ ВЗАЄМОДІЇ ЛЮДИНИ ІЗ НАВКОЛИШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ	71
Кобзун В. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УМОВАХ ЦЕНТРУ РЕАБІЛІТАЦІЇ.....	73
Фрей О. П. ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	75

Сушинська О. В.

СОЦІАЛЬНА РОБОТА З БАГАТОДІТНИМИ СІМ'ЯМИ ПІД ЧАС ВІЙНИ	77
Зінченко М. А.	
ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ ОСОБИСТОСТІ В ПОДОЛАННІ СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ СИТУАЦІЙ	80
Коваленко В. В.	
ПСИХОЛОГІЧНІ ХВИЛИНКИ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	83
Ковальчук Н. Н.	
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОГО БРЕНДУ ПСИХОЛОГІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ	86
Баланюк М. С.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ ДО НОВОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	88
Науменко М. В.	
ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЖИТТЄВОГО ШЛЯХУ СУЧАСНИХ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК У ПЕРІОД РАННЬОЇ ДОРОСЛОСТІ	91
Леженко Л. П.	
ВПЛИВ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ НА ОСОБИСТІСТЬ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	93
Войтко І. О.	
КОМУНІКАТИВНІ ВЛАСТИВОСТІ ОСОБИСТОСТІ ЯК ДЕТЕРМІНАНТИ ВНУТРІШНЬОГРУПОВИХ СТОСУНКІВ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	96
Марченко М. М.	
ПРОФЕСІЙНА РЕФЛЕКСІЯ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ТА САМОРОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	98
Нікіруй З. В.	
ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВІ ЯКОСТІ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	102
Титоренко Т. О.	
ПРОСТІР АРТ-ТЕРАПІЇ ДЛЯ ЗЦІЛЕННЯ ДІТЕЙ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	104
Кучер Г. М.	
ІНТЕГРАЦІЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УМАНСЬКУ МІСЬКУ ТЕРИТОРІАЛЬНУ ГРОМАДУ	107
Ачкасова В. Б.	
СІМ'Я ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ГРУПА	111

Тарасов Я. В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ВАЖЛИВІСТЬ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ..113	
Черненко Н. М. ПРАВОВІ ОСНОВИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ... 116	
Кравець Д. С. СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ВНУТРІШНЬО-ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ..... 119	
Майстренко В. М. КОНФЛІКТИ МОЛОДОГО ПОДРУЖЖЯ: СУТНІСТЬ, ТИПИ, ПРИЧИНИ 121	
Рябініна М. А. ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА ПОСТРАЖДАЛИМ ПІД ЧАС ВІЙНИ..... 124	
Лебідь М. О. ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМ ДІТЯМ, ЇХНІМ БАТЬКАМ ТА СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ..... 127	
Черноуцька Д. О. «ОСОБЛИВОСТІ ТА ВАЖЛИВІСТЬ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙНИ».....131	
Поліщук А. О. СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА ТИМЧАСОВО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ 134	
Думанська В. О. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ..... 137	
Казначесв М. В. МЕДІАГРАМОТНІСТЬ У СПРИЙНЯТТІ ЕКОЛОГІЧНИХ РИЗИКІВ В УМОВАХ ВІЙНИ 140	
Ковальчук Е. Б. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ПІДТРИМКИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ЖІНОК ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЖІНОЧОГО САМОГУБСТВА..... 143	
Віштал С. В. ПОКАРАННЯ ТА ЗАОХОЧЕННЯ ЯК МЕТОДИ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ УСПІХУ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....146	
Чопова А. В. СОЦІАЛЬНА РОБОТА З ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ..... 148	
Рассказова О. І.	

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНОГО ТА ЕТИЧНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ І ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ В УКРАЇНІ	152
Євич С. В.	
ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ ПРИХИЛЬНОСТІ ДО БАТЬКІВ ТРИВОЖНИХ ДІТЕЙ.....	155
Вовкотруб О. О.	
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ЛЮДЯМ ПОХИЛОГО ВІКУ	157
Кабанюк О. С.	
ВПЛИВ ТРАДИЦІЙНИХ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ ОСОБИСТОСТІ	159
Назаренко Т. Ю.	
СУТНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ.....	161
Матрос О. О., Ткачук Т. О.	
СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ ВНУТРІШНЬО-ПЕРЕМІТТЕНИХ ОСІБ	163
Матрос О. О., Ткачук Ю. О.	
ОСОБЛИВОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	167
Матрос О. О., Шуляк Т. С.	
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ	169
Кизима Н. Е.	
СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕФЛЕКСІЇ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ В ПЕРІОД ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПОСТРАЖДАЛИХ У ВІЙНІ	172
Величко Т. В.	
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ПСИХОЛОГА ЩОДО ПСИХОКОРЕКЦІЇ ОСОБИСТІСНОЇ ГІДНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	175
Григоренко В. Л.	
АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ І ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ УКРАЇНИ.....	176
Зайченко Л. Л.	
ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З МОЛОДДЮ В ПЕРІОД ВІЙНИ	180
Угодіна А.	
РОЛЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	182
Жученко А. О.	

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ЗОНАХ З ПІДВИЩЕНОЮ НЕБЕЗПЕКОЮ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	185
Лівандовська І. А. Філіпов В. В.	
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	187
Юхта Д. А.	
СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ СІМЕЙ З ДІТЬМИ	191

*Науковий керівник: Моргай Лілія Анатоліївна
доктор філософії, доцент кафедри соціальної педагогіки
та соціальної роботи*

*Здобувач: Колосюк Адріана Романівна
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини*

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Забезпечення належного рівня соціального захисту в Україні належать до пріоритетних завдань держави. Централізована модель передбачає забезпечення соціального захисту через посередницькі структури, які надають соціальні послуги населенню, водночас децентралізована модель передбачає пряме фінансування соціальних послуг від центральних органів влади до надавачів соціальних послуг, які безпосередньо надають їх отримувачам [3].

Децентралізація – це передача значних повноважень та бюджетів від державних органів органам місцевого самоврядування.

Децентралізація бюджетних повноважень наблизила надавачів соціальних послуг до їх отримувачів. На сьогодні в Україні відбувається реформування централізованої моделі забезпечення соціального захисту та здійснюється поступовий перехід до децентралізованої моделі. Такий перехід зумовлений необхідністю підвищити доступність та якість соціальних послуг, розширити обсяг послуг, які надають вразливим верствам населення через органи місцевого самоврядування [3].

В процесі децентралізації бюджетних повноважень частина функцій держави із забезпечення соціального захисту переходить до територіальних громад. Зокрема, новий розподіл повноважень центральних та місцевих органів влади у сфері надання соціальних послуг, як базової ланки забезпечення соціального захисту, закріплений в Законі України «Про соціальні послуги» який набув чинності 01.01.2020 р. [4].

Проаналізувавши повноваження виконавчих органів влади, що забезпечують здійснення державної політики у сфері соціального захисту на усіх рівнях, можна стверджувати, що на центральному рівні проводять нормативно-правове врегулювання системи забезпечення соціального захисту населення, розробку та впровадження пропозицій щодо надання соціальних послуг. На рівні обласних державних адміністрацій здійснюють координацію розподілу та фінансування соціальних послуг від центральних органів влади до місцевих, а також забезпечення належного рівня соціальних послуг в межах області [1].

Безпосереднє надання соціальних послуг відбувається на рівні районних адміністрацій та територіальних громад. Відповідно до Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні основними повноваженнями районних адміністрацій та територіальних громад у сфері соціального захисту населення є забезпечення розвитку інфраструктури, у тому числі об'єктів соціально-культурного призначення та надання на базовому рівні соціальної допомоги (виплата пенсій, субсидій, компенсацій, забезпечення надання пільг) через територіальні центри соціального обслуговування, центри соціальних послуг, недержавні організації, фізичних осіб-підприємців

Такий розподіл забезпечення соціального захисту має низку переваг, зокрема:

– покращення адміністрування соціальних послуг через безпосередній контакт надавача та отримувача суспільних послуг;

- встановлення державних стандартів надання соціальних послуг на місцевому рівні;
- створення системи моніторингу та оцінки якості соціальних послуг як на місцевому рівні, так і на державному;
- здійснення диверсифікації надавачів соціальних послуг;
- підвищення ефективності використання обмежених фінансових ресурсів на усіх рівнях бюджетної системи.

До системи фінансування соціального захисту ми відносимо видатки на соціальний захист та соціальне забезпечення з державного та місцевих бюджетів (згідно з функціональною класифікацією видатків), видатки Пенсійного фонду України, видатки Фонду соціального страхування України, видатки на охорону здоров'я (згідно з функціональною класифікацією видатків), соціальні субвенції з державного до місцевих бюджетів, оскільки це кошти, які фактично спрямовуються на вирішення питань у сфері соціального захисту [3].

В Україні фінансування видатків на соціальний захист характеризується зростаючою тенденцією із 639,6 млрд грн у 2015 р. до 1016,9 млрд грн у 2019 р., однак, якщо розглядати цей показник стосовно ВВП, можна помітити обернену тенденцію, тобто видатки на соціальний захист скорочуються із 32,4% ВВП у 2015 р. до 25,6% у 2019 р. [3].

Фактично відбувається скорочення фінансування видатків на соціальний захист. Окрім цього, спостерігаємо важливу роль видатків місцевих бюджетів у структурі фінансування соціального захисту, оскільки з місцевих бюджетів на фінансування власних та делегованих повноважень у сфері соціального захисту здійснюється близько 50% усіх видатків на соціальний захист в Україні. Видатки Пенсійного фонду України посідають друге місце у забезпеченні соціального захисту, на третьому місці – видатки з державного бюджету, а найнижча частка у сукупних видатках припадає на Фонд соціального страхування України. У 2019 р. відбулося значне скорочення частки видатків з місцевих бюджетів на соціальний захист у структурі всіх видатків на соціальний захист з 52,4% у

2018 р. до 42% у 2019 р., при цьому, одночасно зростає частка видатків на соціальний захист у структурі видатків державного бюджету, зокрема за статтею видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення [3].

Отже, потрібно наголосити, що децентралізована модель здійснення соціального захисту є ефективнішою, ніж централізована, особливо у країнах із високим рівнем корупції та бюрократичних процедур, оскільки чим менше посередників у фінансуванні програм соціального захисту, тим менше коштів витрачається не за цільовою спрямованістю.

Список використаної літератури:

1. Баранник Л. Б. Фінансове забезпечення системи соціального захисту населення: теоретичний аспект. Вісник ДДФА. Економічні науки. 2014. № 1. С. 8-15.

2. Дутчак А. В. Соціальне забезпечення громадян: сучасний стан та перспективи розвитку. Молодий вчений. 2017. № 5 (45). С. 568-571.

3. Іванова Алла. Особливості забезпечення соціального захисту в умовах децентралізації бюджетних повноважень. URL : <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/42437/1/ИВАНОВА.PDF>

4. Про соціальні послуги. Закон України від 17.01.2019 р. № 2671-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>.